

[Karen Thurøe Hansen]

tuel ombygning, eller det kun er et slag på tasken.

Vi vil medvirke til at behandle dette forslag i udvalget og kan som sagt give det vores helhjertede støtte.

Tommy Dinesen (SF):

Fra SFs side kan vi helhjertet gå ind for dette forslag fra fremskridtspartiet.

På et møde, der blev afholdt den 29. november 1982, efter at en aktionsgruppe på hospitalet havde bedt folketingets medlemmer om at komme – jeg tror, det var en stor skuffelse for dem, at der kun var to medlemme af folketinget, der havde bevæget sig derop, selv om det var på en mandag – fik vi bl.a. at vide, at det var 25 mill. kr., der var behov for til at lave det om. Man kan godt, som ministeren siger, vente, men nu har man skullet vente i mange år, og vi synes ærligt talt ikke, man skal blive ved med at vente.

I bemærkningerne til forslaget står der, at det er billigere, og at det drejer sig om penge. For SF drejer det sig om, at patienterne befinder sig godt, og at man bevarer de arbejdspladser, der er deroppe.

(Kort bemærkning).

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg syntes, jeg kunne spore en bebrejdelse i SFs ordførers stemme, fordi kun to medlemmer havde ulejliget sig til Hornbæk. Det passer altså ikke helt. Når næsten samtlige medlemmer sendte afbud, tror jeg ikke, det var, fordi det var en mandag, men fordi vi havde gyldige grunde til at sende afbud.

I øvrigt kan jeg oplyse, at jeg har været på Hornbæk før.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal naturligvis ikke gå ind i, hvad andre partier gør og ikke gør, men jeg siger, det var en stor skuffelse især for patienterne, der havde satset meget på at få nogle flere derop.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

På givne foranledning vil jeg gerne aflægge vidnesbyrd: jeg har også været på Hornbæk, tilmed en hel formiddag, og tilmed indtaget en kop kaffe sammen med repræsentanter for personale- og lægegrupper.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Nu drejer det sig ikke så meget om, hvem der har været på Hornbæk, men om der er mulighed for stadig væk at komme på Hornbæk til behandling. Det er det, der er det væsentlige.

Selve sagen er ikke ny. Derfor synes jeg, det er glimrende, at fremskridtspartiet rejser dette spørgsmål, og så går det oven i købet hånd i hånd med ministerens intentioner på området.

For en gangs skyld har den dårlige økonomi altså ført til noget glædeligt, nemlig til nachdenken: man har fået tid til at tænke sig om, overveje, om man skulle sætte det meget store byggeri omkring rigshospitalet i gang. Jeg synes, det er glimrende, at man stopper op nu og siger: det er der egentlig ingen grund til, og det har vi egentlig heller ikke råd til. Vi lader Hornbæk ligge, hvor det skal ligge.

Det er rigtigt, at den dag der var møde deroppe – det var ikke nogen aktionsgruppe, det var ganske almindelige patienter, nydelige, pæne mennesker, ikke en aktionsgruppe – ønskede de at gøre os opmærksom på noget. Det var et dårligt tilrettelagt møde, men det var ærligt ment. Budskabet kom igennem, men de 25 mill. kr. fik vi ikke noget nærmere regnskab for. Det var et tal, der blev givet af overlægen, og det var det, man regnede med at det kostede at renovere. Selvfølgelig kan man da forhandle selve summen og spørgsmålet om det.

Men det er meget vigtigt, at man får en afklaring, for hvis der ikke meget snart bliver istandsat deroppe, falder det ganske enkelt sammen, så det slet ikke kan betale sig at have med det at gøre. Det er det, man har set før på flere institutioner.

Jeg er meget glad for, at Hornbæk ligger under undervisningsministerens ressort, ikke fordi han er dygtigere end de andre ministre – han er lige så dygtig – men fordi vi så har mulighed for at gribe ind. Hornbæk er ikke den eneste institution, der har det problem. Der er desværre flere institutioner, som er kommet ud i den situation, at man ikke har reelle overlevelsesmuligheder, dels på grund af en lovgivning, man ikke havde tænkt sig skulle give sig de udslag, den har, dels på grund af amternes dårlige økonomi og – må